

Sygn. akt: I C 616/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Agnieszka Pręcerek
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Wioletta Przybylska

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2020 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda A. M. kwotę (...) zł (...) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia (...) r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda A. M. kwotę (...) zł (...) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w L. kwotę (...) zł (...) tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Sędzia Agnieszka Pręcerek

Sygn akt: I C 616/19

UZASADNIENIE

Powód A. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. (zwanego dalej (...) SA) kwoty (...) zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia (...) r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu (...) r. doszło do wypadku drogowego, na skutek którego został uszkodzony pojazd powoda marki V. o nr. rej. (...). Sprawca kolizji posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu posiadania i prowadzenia pojazdów mechanicznych u pozwanego ubezpieczyciela.

Szkoda została zgłoszona do pozwanego zakładu ubezpieczeń, jako likwidatora szkody, który wypłacił powodowi kwotę (...) zł tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu. Powód zdecydował się skorzystać z pomocy niezależnego rzeczoznawcy, któremu zlecił sporządzenie opinii technicznej w przedmiocie ustalenia kosztów naprawy pojazdu, według tych ustaleń koszt naprawy stanowi kwota (...) zł i przekracza wartość rynkową pojazdu przed zdarzeniem.

Pismem z dnia (...) r. pozwany poinformował powoda o zmianie kwalifikacji szkody ze szkody częściowej na szkodę całkowitą. Pozwany ustalił wartość rynkową pojazdu na dzień szkody na kwotę (...) zł, zaś w stanie uszkodzonym na kwotę (...)zł, w związku z czym pozwany zapłacił na rzecz powoda dodatkowo kwotę(...) zł, a więc łącznie (...) zł. W dniu (...) r. powód sprzedał pojazd w stanie uszkodzonym za kwotę(...) zł.

Powód dochodzi od pozwanego kwoty (...) zł tytułem częściowego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu oraz (...) zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej oceny technicznej. Powód żąda odsetek z upływem 14 dniowego terminu określonego w wezwaniu z dnia (...)r.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu przyznał, że z racji umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej ze sprawcą kolizji jest odpowiedzialny za naprawienie szkody poniesionej w jej wyniku przez powoda. Przyznał, iż w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości (...) zł. Podniósł, iż powód nie skorzystał z przedstawionej mu przez pozwanego oferty zbycia pojazdu za kwotę (...)zł. Dodał, że wypłacone odszkodowanie rekompensuje szkodę, zaś przyjęcie oferty niższej stanowi okoliczność przyczynienia się przez niego do zwiększenia szkody. (...) SA wskazał także, że niezasadne jest żądanie pozwu w przedmiocie pokrycia kosztów sporządzonej wyceny.

Pismem z dnia (...) r. pełnomocnik powoda rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty (...) zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia (...) r. do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...)r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku, którego uszkodzeniu uległ należący do powoda A. M. samochód marki V. o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca zdarzenia posiadał wykupione ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego ubezpieczyciela, obejmujące ochroną dzień szkody. Powód zgłosił pozwanemu (...) S.A z siedzibą w W. szkodę powstałą w wyniku zdarzenia z dnia (...)r.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia (...) r. i w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił odszkodowanie w wysokości(...)zł tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu.

Celem weryfikacji wypłaconego odszkodowania powód zlecił prywatnemu rzeczoznawcy samochodowemu wykonanie ekspertyzy w zakresie kosztów naprawy pojazdu, który wycenił je na kwotę (...)zł. Ponadto stwierdził, iż wartość rynkowa pojazdu powoda przed zdarzeniem to(...) zł, zaś w stanie uszkodzonym (...) zł. Za zleconą wycenę powód zapłacił kwotę (...)zł.

Wobec powyższego powód wezwał pozwanego do zmiany kwalifikacji szkody ze szkody częściowej na szkodę całkowitą domagając się zapłaty dodatkowo kwoty (...)zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu oraz kwoty (...)zł tytułem zwrotu kosztów zlecenia prywatnej oceny technicznej.

(dowód: opinia rzeczoznawcy k.10-29, przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 8-9, (...) k. 30; akta szkody płyta CD koperta k).

W odpowiedzi pozwany nadesłał pismo, że po ponownej analizie zgromadzonej w sprawie dokumentacji oraz przeprowadzeniu ponownych oględzin uszkodzonego pojazdu zmieniono wyliczenie szkody w pojeździe. Na podstawie oględzin uszkodzonego samochodu ustalono, że naprawa pojazdu jest ekonomicznie nieuzasadniona, tzn. kalkulacja naprawy pojazdu przekracza jego wartość rynkową. Z uwagi na rozmiar uszkodzeń samochodu i nieopłacalną naprawę wysokość szkody ustalono na podstawie różnicy wartości pojazdu przed zdarzeniem i wartość pojazdu po zdarzeniu.

Dnia(...) r. pozwany wystawił uszkodzony pojazd na zamkniętej aukcji. Z raportu aukcji wynika, że złożono 5 ofert na kwoty: (...) zł oraz (...)zł. Pozwany przyjmując najwyższą zaproponowaną ofertę (...) zł ustalił wysokość szkody.

Ustalona przez (...) SA wysokość szkody w łącznej kwocie (...) zł została wypłacona powodowi na wskazane przez niego konto bankowe.

Wartość rynkowa pojazdu powoda na dzień powstania szkody wynosiła (...)zł. Średnia wartość uszkodzonego pojazdu kształtowała się w granicach (...) zł. Powód w dniu (...) r. sprzedał uszkodzony pojazd za kwotę (...) zł.

(dowód: pisma k.41-43, pismo k. 44, umowa sprzedaży k. 34, raport wystawienia aukcji k. 46-49; opinia biegłego sądowego M. P. k. 68-91 i 121-151)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż samochód powoda uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia, do którego doszło dnia (...) r. Nie budził także wątpliwości fakt, iż sprawca kolizji w dniu, w którym do niej doszło posiadał ubezpieczenie u pozwanego w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Pomiędzy stronami nie była sporna sama zasada odpowiedzialności (...) SA. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności. Przedmiotem sporu była przede wszystkim wycena szkody w pojeździe powoda. Tym samym podstawę odpowiedzialności pozwanego, która co do zasady nie była kwestionowana, stanowią przepisy art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c.

Pierwsza z powołanych norm wskazuje, iż przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Artykuł 822 § 1 k.c. z kolei przewiduje, iż przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. W dalszej części przepis ten mówi, że jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§4).

Uzupełnieniem tej regulacji w odniesieniu do odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych są przepisy ustawy z dnia (...) r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U. (...), a w szczególności jej art. 34 ust. 1., który precyzuje, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Odpowiedzialność sprawcy zdarzenia nie była kwestionowana, a jej podstawą był art. 435 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c.

Zgodnie zaś z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono zaś w myśl art. 363 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W przedmiotowej sprawie sporem objęta była wysokość szkody w pojeździe powoda. Z uwagi na rozbieżność stanowisk stron w zakresie wysokości należnego odszkodowania, Sąd odwołał się do wiadomości specjalnych biegłego z zakresu mechaniki techniki motoryzacyjnej i maszynowej inż. M. P.. Na podstawie analizy zapisów zawartych w kosztorysie

powoda oraz w kosztorysie pozwanego, a także niskiej jakości zdjęć opiniowanego pojazdu, biegły przyjął, iż w wyniku zdarzenia z dnia (...) r. uszkodzeniu w pojeździe uszkodzonym uległy m.in. elementy takie jak: drzwi przednie prawe, drzwi tylne prawe, zderzak tylny, klamka drzwi przednich prawych, klamka drzwi tylnych prawych, listwy drzwi bocznych prawych, spoiler zderzaka tylnego, kołpak koła tylny prawy. Biegły dodatkowo wyjaśnił, iż szacunkowy koszt naprawy pojazdu przy przeprowadzeniu technologicznej naprawy oraz zastosowaniu nowych części zamiennych oryginalnych O i uwzględnieniu średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych na terenie rynku lokalnego (...) PLN) wynosi (...) zł. W związku z tym, że w aktach sprawy nie stwierdzono obecności notatek opracowanych przez likwidatora szkody, które wskazywałyby istnienie w pojeździe części nieoryginalnego pochodzenia związanych z przedmiotową szkodą należy uznać, że wszystkie uszkodzone części w opiniowanym pojeździe były przed zdarzeniem oryginalne. W opracowanym przez biegłego kosztorysie technologicznej naprawy przy użyciu nowych części z logo producenta wartość naprawy wynosząca (...) zł przekracza oszacowaną przez biegłego w głównej opinii z dnia (...) r. wartość pojazdu w kwocie (...) zł, co potwierdza istnienie szkody całkowitej.

Opinia biegłego, zarówno zasadnicza, jak i uzupełniająca, była jasna, logiczna i spójna oraz odpowiadała na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych. Opinia nie została skutecznie zakwestionowana przez strony zarzutem, który mógłby wywołać uzasadnione wątpliwości co do wiedzy i bezstronności biegłego. W związku z powyższym Sąd w całości podzielił wnioski zawarte w opinii. Sąd uznał opinię przedłożoną przez biegłego za fachową, pełną oraz jasną, przyjmując zawarte w niej wnioski jako podstawę dokonanych ustaleń dotyczących kwoty odszkodowania.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty, które strony zaoferowały w toku procesu, którym w całości dał wiarę. Stanowią one bowiem z dowodem z opinii biegłego całość, wzajemnie się uzupełniając i potwierdzając. Sąd oparł się również na opiniach biegłego sądowego M. P. uznając, że spełniają one kryteria zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, a poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków nie budzi zastrzeżeń i pozwala na poczynienie na jej podstawie ustaleń i oparcie na nich rozstrzygnięcia. Stąd też Sąd przyjął opinię biegłego jako podstawę oceny stanu faktycznego w sprawie. Jest ona jasna, logicznie uargumentowana. Rzetelność i bezstronność biegłego M. P. nie budzi wątpliwości. Sąd uznał za słuszne rozumowanie biegłego przedstawione w sporządzonej opinii, jak również stwierdził poprawność poszczególnych ich elementów, składających się na trafność jej wniosków końcowych.

W zakresie ustalenia wartości uszkodzonego pojazdu co do zasady Sąd dopuszcza możliwość ustalenia wartości metodą aukcyjną. Jednakże, Sąd zgadza się z poglądem Sądu Okręgowego w O. wyrażonym w wyroku z dnia (...) r., sygn.. akt (...) „aukcja internetowa nie stanowi miarodajnej oceny rzeczywistej wartości uszkodzonego pojazdu. Nie wiadomo bowiem czy cena ofertowa będzie ostateczną ceną, za którą pojazd zostałby sprzedany. Może się bowiem okazać, że na przykład faktyczny zakres uszkodzeń zweryfikowany przez oferenta doprowadzi do obniżenia ceny transakcyjnej. W rzeczywistości często nie dochodzi do zawarcia umowy na warunkach przedstawionych w ofercie, bowiem przedmiot transakcji nie odpowiada tym warunkom, co może się okazać podczas bezpośrednich oględzin przez nabywcę. Ponadto, jest to tylko oferta, a nie akt zakupu potwierdzony umową, która może zawierać dodatkowe postanowienia umowne wpływające na ostateczną wartość transakcji (np. obowiązek poniesienia kosztów transportu pojazdu w stanie uszkodzonym). Należy zauważyć, że oferent, który wylicytował cenę najkorzystniejszą ma obowiązek zakupić przedmiot aukcji tylko wówczas, gdy potwierdzona zostanie zgodność istotnych danych i stanu pojazdu z opisem przekazany przez wystawcę (...)”.

W ocenie Sądu wartość uszkodzonego pojazdu powoda wynosi (...) zł, co wynika z przedstawionej przez powoda umowy zbycia uszkodzonego pojazdu. Istotnym jest, iż podniesiony przez (...) SA zarzut przyczynienia się do zwiększenia szkody jest bezzasadny. W świetle uzupełniającej opinii biegłego sądowego średnia wartość uszkodzonego pojazdu oscyluje w granicach (...) zł. A zatem cena jaką powód uzyskał ze sprzedaży pojazdu wynosząca (...)zł mieści się w zakresie wartości wyliczonych przez biegłego sądowego. Mając powyższe na uwadze Sąd przyjął, iż cena uzyskana przez powoda za zbycie uszkodzonego pojazdu, tj. (...)zł stanowi podstawę do ustalenia wysokości szkody powoda.

W tym miejscu podniesienia wymaga, iż na wystawionej aukcji przez (...) SA uzyskane oferty kształtowały się pomiędzy (...)zł a (...)zł- przy czym aż 3 były o wartości poniżej(...) zł.

Reasumując: wartość pojazdu powoda przed szkodą wynosi (...) zł, zaś po szkodzie (...) zł- co daje różnicę (...) zł. Uwzględniając kwotę wypłaconą powodowi w toku postępowania likwidacyjnego (...) zł, należne odszkodowanie z tytułu uszkodzenia pojazdu wynosi (...)zł.

Przechodząc do roszczenia odszkodowawczego z tytułu poniesionych przez powoda kosztów prywatnych kalkulacji, w ocenie Sądu, roszczenie to również zasługuje na uwzględnienie. Powód przedłożył dowód poniesienia z tego tytułów kosztu w wysokości (...)zł. Zważenia wymaga, iż w doktrynie i orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że koszty i wydatki poniesione w związku ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę mogą być uznane za jedną z postaci szkody rzeczywistej. W piśmiennictwie podkreśla się, że pojęcie szkody obejmuje w szczególności wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę. Uzasadnienie objęcia wydatków i kosztów pojęciem szkody, według stanowiska doktryny, wynika z obowiązującej na gruncie prawa polskiego koncepcji szkody różnicowej, zgodnie z którą szkodę stanowi różnica między stanem majątku poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem jaki by istniał, gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Na gruncie niniejszej sprawy powód skorzystał z prywatnej opinii celem określenia rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu w wyniku zdarzenia z dnia (...) r. W ocenie Sądu koszt poniesionej przez powoda opinii niezależnego rzeczoznawcy w postępowaniu przesądowym jest objęty odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z OC i jest związany ze zdarzeniem wywołującym szkodę (por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia (...)roku, sygn. (...)).

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę (...) zł

Odnosząc się do daty wymagalności roszczenia odsetkowego, wskazać należy, że termin spełnienia świadczenia przez zakład ubezpieczeń (niezależnie od tego czy jest to zadośćuczynienie, czy odszkodowanie), z upływem którego aktualizuje się możliwość żądania odsetek karnych, jest jednoznacznie określony w przepisach (art. 817 § 1 i 2 k.c. w odniesieniu do zadośćuczynienia, art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia (...)r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U.(...)w odniesieniu do odszkodowania). Nie jest powiązany z datą wyrokowania (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia (...)), ale jest oznaczony w dniach. Podkreślić przy tym należy, że spełnienie świadczenia w terminie późniejszym niż 30 dni może być usprawiedliwione jedynie wówczas, gdy ubezpieczyciel powoła się na istnienie przeszkód w postaci niemożliwości wyjaśnienia okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości świadczenia, mimo działań podejmowanych ze szczególną starannością (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia (...)). Tym samym dochodzone przez powoda odsetki ustawowe za opóźnienie liczone po upływie 14-dniowego terminu zakreślonego w przedsądowym wezwaniu do zapłaty, tj. (...) r., również należało uznać za zasadne.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powód wygrał proces zatem należało na jego rzecz zasądzić całość poniesionych przez nich kosztów procesu. Powód poniósł koszty w wysokości (...) zł- tj.(...) zł koszt zastępstwa procesowego, (...) zł koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, (...) zł koszt opłaty sądowej, (...)zł koszt zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

O nieopłaconych kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 i ust 2 pkt 1 ustawy z dnia (...)r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. W toku postępowania Skarb Państwa opłacił wydatki na biegłego w łącznej wysokości (...) zł. Ponadto nie uiszczono opłatę sądową od rozszerzonego powództwa w kwocie(...) zł. W punkcie 3 wyroku nakazano pobrać od strony przegrywającej- pozwanego wyżej wskazane koszty sądowe.

Sędzia Agnieszka Pręcerek